

*Fuorilaksen
lauluja*

Certtu Lajunen

Vuorilaakson lauluja

Terttu Lajunen

Vuorilaakson lauluja

Laululintu 14

© Terttu Lajunen 2016
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-526-8

**Sinulle,
Lukija, Soittaja tai Laulaja**

Elokuussa 2016 ilmestyneen kirjani jälkeen ei tullutkaan taukoa, vaan yllätykseksi lauluja alkoi syntyä entiseen tiuhaan tahtiin. Ideaa seuraavasta kokoelmasta vauhditti kirjamessuilla saatu kustantajan tarjouskoodi.

Vuorilaakson lauluja

-kirjan tulokkaat

on poimittu aikajanalta, joka ulottuu syksystä jouluuun. Omassa osiossaan on laulujen lomassa syntyneitä muistiinpanoja matkan varrelta.

Teemalauluksi sopii

Kirkas valo:

Vaikka nyt aurinko piilossa on

- takana pilven se lie -
valoa kirkasta tallella on,
taivaalla kulkee sen tie.

Jyväskylässä adventin aikaan 2016

Terttu Lajunen
terttu.lajunen(at)gmail.com

Sisältö

Juuret

s. 7 – 20

Punainen lehti

s. 21 - 31

Väriänsä kantaa jokainen

s. 32 – 52

Elämän ääni

s. 53 - 70

Lunta valkeampi

s. 71 – 85

Pintaa syvemmälle

s. 86 - 97

Laulujen lomassa

s. 98 - 109

Hakemisto

s. 110 – 112

Laululintu-sarja

s. 113

Juuret

Tien varrelta

Säv. ja san. Terttu Lajunen

G Am Em Am Em C B Em Em C B

Mon-ta niin kau-nis-ta kuk -

B7 Em C D G Am

10 kaa nous-sut on var-rel-le tien. Tah-do en jou-tu-van huk-kaan, nii-tä jos

Em B D G Am Em C B Em Em B

19 mat-kaa-ni vien, var-rel-ta tien kuk-ki-a mal-jaa-ni vien. Tum-mi-a kuk-ki-a, Pal-jon on pai-nu-nut

B7 Em C D G Am Em Am B Em

28 ruo-ho-a-kin vak-kaan sain var-rel-ta tien. Kaik-ki-a nii-tä en voi tal-let-taa, pol-ku-ni taa, tuu-li ne kaa-ta-nut on. Kui-ten-kaan nii-tä en voi u-noh-taa,

Am B Em Em C B

37 met-sä ne peit-toon-sa saa. juu-ri on kuo-le-ma-ton.

Em Am B Em C B Em

46

Monta niin kaunista kukkaa noussut on varrelle tien.
Tahdo en joutuvan hukkaan, niitä jos matkaani vien,
varrelta tien kukkia maljaani vien.

Tummia kukkia, ruohoakin, vakkaan sain varrelta tien.
Kaikkia niitä en voi tallettaa, metsä ne peittoonsa saa.

Paljon on painunut polkuni taa, tuuli ne kaatanut on.
Kuitenkaan niitä ei voi unohtaa, juuri on kuolematon.

Ke 30.11.2016, nro 2693

© T. L.

Viserrystä

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1. Len-toon - sa lin - tu voi - mi - a saa sii - pen - sä il - maan taas ko - hot -
 2. Ke - säi - nen päi - vä i - ha - na on, tai - vaal - la lois - taa vyö au - rin -
 3. Aa - mus - ta il - taan lau - lu sen soi, niin kuin vain lin - tu vi - ser - tää

8 taa. Vas - tai - seen tuu - leen men - tä - vä on, jos - kus on nou - su myös mah - do -
 gon. Sa - de kun jos - kus vii - len - tää sään, het - kek - si lin - tu jää le - pää -
 voi. Il - ta kun jou - tuu, pai - naa saa pään, ok - si - en suo - jaan läm - mit - tä -

16 ton. mään. vään. 4. Päi - vän vi - ser - rys il - maan soi, niin kuin

26 lin - tu vain lau - laa voi. Il - lan tul - les - sa pai - naa pään suo - jaan läm - mit - tä - vään.

**Lentoonsa lintu voimia saa
 siipensä ilmaan taas kohottaa.
 Vastaiseen tuuleen mentävä on,
 joskus on nousu myös mahdoton.**

2

**Kesäinen päivä ihana on,
 taivaalla loistaa vyö auringon.
 Sade kun joskus viilentää sään,
 hetkeksi lintu jää lepäämään.**

3

**Aamusta iltaan laulu sen soi,
 niin kuin vain lintu visertää voi.
 Ilta kun joutuu, painaa saa pään
 oksien suojaan lämmittävään.**

4

**Päivän viserrys ilmaan soi,
 niin kuin lintu vain laulaa voi.
 Illan tullessa painaa pään
 suojaan lämmittävään**

T 3.3.2016, nro 2560

© T. L.

Vuosirenkaita

Säv. ja san. Terttu Lajunen

Am Dm G C Dm E Am Am

1. Seisoo
2. Vaikka
3. Pois ei

Dm E F C G E C Em

10. kas - vu - juu - ril - lan - sa met - sän ul - jain puu. Ok - sil - le sen
myrs - ky jul - ma on, niin run - ko kes - tää sen. Tun - tee yön ja
kaa - du pai - koil - tan - sa, vaik - ka van - ha on, las - kee vuo - si -

F Dm G G7 C E F Dm7 E

19. len - noil - tan - sa tuu - li las - keu - tuu. Ok - sil - le sen len - noil -
au - rin - gon ja tal - vet pak - kas - ten. tun - tee yön ja au - rin -
ren - kail - lan - sa kier - rot au - rin - gon, las - kee vuo - si - ren - kail -

Am Dm E Am G G7 C E

28. tan - sa tuu - li las - keu - tuu. Ok - sil - le sen len - noil -
gon ja tal - vet pak - kas - ten. tun - tee yön ja au - rin -
lan - sa kier - rot au - rin - gon, las - kee vuo - si - ren - kail -

Am Em F C F E Am

37. 4. Ok - sis - tos - sa ko - ti on tai - vaan lin - tu - jen; no - pe - aa on kas - vu poi - kas - ten.

1
Seisoo kasvujuurillansa metsän uljain puu.

//Oksille sen lennoiltansa tuuli laskeutuu.//

2

Vaikka myrsky julma on, niin runko kestää sen.

//Tuntee yön ja auringon ja talvet pakkasten.//

3

Pois ei kaadu paikoiltansa, vaikka vanha on,

//laskee vuosirenkaillansa kierrot auringon.//

4

Oksistossa koti on taivaan lintujen;

nopeaa on kasvu poikasten.

© T. L., Ti 16.8.2016, nro 2632

Auorilaakson lauluja
Laululintu 14

9 789523 395268